

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18344/2023
07.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца „Едвин“ d.o.o. Нови Пазар, чији је пуномоћник Ивана Матијевић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Мирза Рамусовић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 1640/2021 од 08.02.2023. године, у седници већа одржаној 07.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 1640/2021 од 08.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П 1259/20 од 03.06.2021. године, ставом првим изреке, усвојен тужбени захтев и обавезана је тужена да тужиоцу на име дуга за коришћење топлотне енергије за период од 01.01.2018. године до 31.12.2018. године, исплати износ од 13.538,20 динара са законском затезном каматом од 19.02.2019. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 26.317,80 динара.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Гж 1640/2021 од 08.02.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда, тако што је одбијен тужбени захтев да се тужена обавезе да тужиоцу на име дуга за коришћење топлотне енергије за период од 01.01.2018. године до 31.12.2018. године, исплати износ од 13.538,20 динара са законском затезном каматом од 19.02.2019. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 49.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради дуга поднета је 19.02.2019. године, а на рочишту за главну расправу 22.12.2020. године, тужилац је доставио коначан захтев којим је тражио износ од 13.538,20 динара, што чини вредност предмета спора.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то и ревизија тужиоца није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку, који регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**